

Vorbe scurte

▶ Cine are principii, le respectă și în intimitate.

▶ Nu-mi plac bătrînii pentru care orice este pretext de act pedagogic.

▶ Cînd decad, oamenii nu decad numai sub un aspect, ci multiplu.

▶ Puține lucruri îmi repugnă mai tare decît bănuielele nedrepte, bolnăvicioase.

▶ Cea mai tristă dintre „fericiri”: răzbunarea. Am privit-o la alții, n-am gustat-o.

▶ Dovadă că țin seama de reacțiile celorlalți, uneori o privire piezișă mă deviază din mers sau din vorbit.

▶ Simplitatea are adevizi care o fac memorabilă.

▶ Laudele celor care te-au învins sînt mai usturătoare decît orice critici.

▶ Nu cît a durat o construcție contează, ci omogenitatea ei.

▶ Numai orgolioșii nu se revizuiesc.

▶ Pentru unii mediocru înseamnă ceea ce – subiectiv vorbind – li se pare a fi sub nivelul lor.

▶ Deși om răbdător, în fața ipocriților, îmi reprim cu greu pornirile de a-i insulta.

▶ Prefer să mă îndoiesc, decît să mă amăgesc.

Zigzaguri

▶ Cum crește o frunză și cum fișnește un gînd, sînt, pentru mine, lucruri la fel de misterioase.

▶ Preoția face preoți.

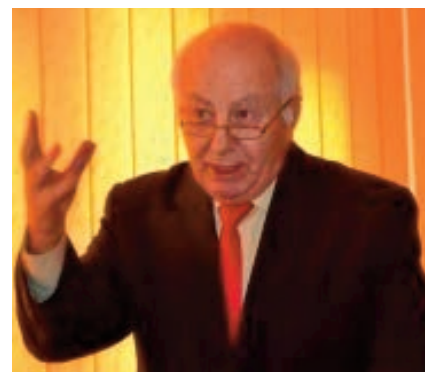
▶ O definiție a insensibilității, dintre cele mai sugestive: „Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor...” (Psalmul 118,70).

▶ „Ispita” („Și nu ne duce pe noi în ispită”) e – poate mai des – teama nemotivată, panica, decît plăcerea.

▶ Ce înseamnă „cer” în epoca zborurilor cosmice? Care-s hotarele lui?

▶ Nu o dată, citesc ce nu-mi trebuie, ca să ajung la ceea ce-mi trebuie.

▶ Nu pot fi emfatic nici în nume colectiv: de pildă, să vorbesc despre saltul de la „creionul de plumb” la computer, progres realizat în timpul „gene-

rației mele”.

▶ „Scrisul provincial” – partituri fără bemoli.

▶ Un vomitiv sigur: „politica” rumegată de idioți – la colț de stradă și cu rînjete.

▶ Doar cei crescuți cu frica de ridicol sesizează antifraza; restul o iau drept ceea ce nu e.

▶ Un nou chip de „solidaritate”: zidul în jurul prostiei!

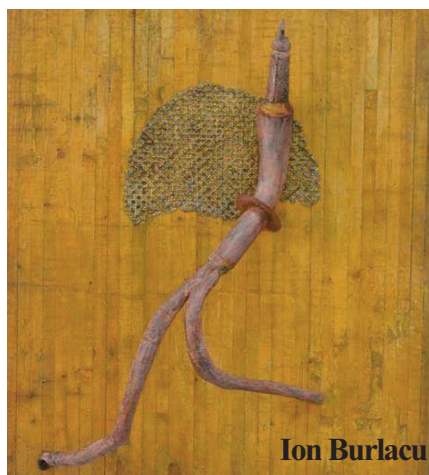
▶ Ca profesor, mă dor atît greșelile reale din activitatea mea, cît și presupusele greșeli.

▶ Am scris despre inimă pentru a-mi descoperi inima.

▶ Jenante prin lipsa de „ideal”, hărțuierile politice au ucis entuziasmul celor de azi.

▶ „Care e omul care n-a meritat de o mie de ori moartea?” (Împăratul Tiberius). Conștient că încă sînt destui ce gîndesc la fel, acord cel mai înalt preț „supraviețuirii”.

Constantin CĂLIN

Vorbe scurte

► Fii expeditiv, dar nu „expedia“ niciodată temele tale.

► Pentru cei „nervoși“, când vor să te offenseze, scurtătura cea mai frecventă e cea care duce la strămoși.

► „Foarte te scîrbește de lucrul urît“ (Sirah 17,21). Printre marile mele regrete, unul e că, deseori, l-am tolerat.

► Echivalare: „inimă curată“ – „minte curată“.

► Minciunile femeilor le pricep cel mai bine femeile; minciunile bărbaților – tot ele.

► De pe tabla birtului pe „burtiera“ televizorului: „Ciorba zilei“.

► Politicianul prevaricator și îmbogățitul sînt suflete moarte pentru socialism.

► Un imperativ vechi, însă perfect actual: „Trăiți ca oameni liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperămînt răutății“ (I Petru 2,16). Or, astăzi, pentru nu puțini, tocmai acesta-i modul de a o întrebuița.

► Lumea renunță – lucru

pe care ar trebui să-l știe și savanții contemporani – la descoperirile pernicioase, chiar dacă la apariție au fost lăudate. În epoca interbelică, de exemplu, Egiptul exporta „făină de bumbac“; acum – pentru pîinea cotidiană – importă grîu de la noi.

► „Temperament“: La mînie, într-o secundă, i se ridică ecluza prin care năvălesc supărările de peste ani.

► De orice fel ar fi, spaimele sînt pe măsura necredinței noastre.

► Pentru a vorbi fățiș și a scrie drept, principalele mele surse de curaj sînt literatura veche și memorialistica: Miron Costin și Nicolae Iorga, mai mult decît oricare dintre iluștrii mei contemporani.

► La capătul sevei sînt frunzele; la capătul acumulărilor intelectuale – poemele, studiile, articolele etc.

► Au trecut mai bine de trei secole de cînd La Rochefoucault a spus: „N-ar trebui să ne mirăm decît de faptul că tot mai putem să ne mirăm“, și totuși, privind viața, continuăm să o facem. Ce se va întîmpla însă cînd, excedați, n-o să mai putem?

Mari Bucur sau terapia pentru suflet

Avem multă nevoie de culoare, de optimism, de visare. Așa se face că atunci când artista Mari Bucur deschide câte o expoziție, se adună multă lume. Pe 6 iulie, la ora 17.00, plasticiana a deschis, la Sala „Nouă” a Galeriilor „Frunzetti” din Bacău, expoziția cu titlul „Viețuirii”, în care prezintă în culorile ei specifice, vii, lumea minunată în care trăiește (*viețuiește*). Pe pânze mici, delicate, ni se prezintă un univers fantastic, dealul cu pădurile lui, florile de colț, satul, cu drăgălașe animăluțe domestice (câini, pisici), cu oamenii ce trăiesc în căsuțe curate și modeste, dar care par la fel de viu colorate precum cele ale orașului mexican Guanajuato. Pictura lui Mari Bucur emană multă poezie. A parcurge universul magic al acestei artiste e o adevărată terapie pentru suflet. E multă însuflețire, curățenie și candoare în picturile expuse, lucrate cu deosebită migală și cu o impecabilă stăpînire a tehnicii compoziționale. Expoziția are ceva cinematic, îmi și închipui un film animat făcut pe baza imaginilor din „Viețuirii”. Iar asta cred că ar fi posibil și pentru că „Viețuirii” e organizată cu rațiune, respectând o ordine bine definită, ceea ce contribuie la efectul său reconfortant. Dacă aveți vreo tristețe, vreo apăsare sufletească, nu mai mergeți la terapeut, vizitați expoziția lui Mari Bucur, efectul binefăcător este garantat!

La vernisaj a fost prezent un public numeros, din care au făcut parte oameni de cultură, pictori, sculptori, actori, poeți. Artista Mari Bucur a primit aprecieri de la sculptorul japonez Yoshin Ogata. De asemenea, sculptorul român Napoleon Tiron și-a exprimat întreaga sa admirație.

Violeta SAVU

Mari Bucur vă invită la
Galeria Nouă